

LXXXII

Quan amb el seu gos de caça veig un núvol¹
«*Guten Morgen, Mein Herr*» crida el noi negre
des del carretó de les latrines²

(Jeffers, Lovell i Hardley
també el senyor Walls que m'ha deixat una navalla d'afaitar
Persha, Nadasky i Harbell)

Swinburne és l'únic que no vaig conèixer
i no sabia que havia anat a visitar Landor³
i em van dir que daixonses i dallonses
i quan el vell Mathews⁴ hi va anar va veure les tres tasses
dues per a Watts-Dunton⁵ a qui li agradava deixar refredar
[el seu te,
de manera que el vell Elkin només va assolir un triomf
en una ocasió va dur la maleta d'Algernon
quan ell, Elkin, arribà a Londres per primer cop.
Però si tingués en compte el que sé ara
suposo que ho hauria aconseguit... L'ombra de Dirce⁶
o un bastonet.

Quan els pescadors francesos el van rescatar
els ho va recitar
podria haver estat Èsquil
fins que van arribar a Le Portel,⁷ o allà on fos
a l'original grec

«Al terrat dels Atrides»
 com un gos... i una bona feina
 ΕΜΟΣ ΠΟΙΣΙΣ... ΧΕΡΟΣ
hac dextera mortus
 mort per la meua mà
 crec que Lytton va veure en Blunt per primer cop a la plaça de toros⁸
 com podia haver estat el germà Packard⁹
 i «el nostre company Percy»¹⁰
 el manuscrit de Basinio amb les
 referències gregues als marges¹¹
 Otis, Soncino,
 l'«home de marbre» quedarà en no res,¹²
 Tres ocells damunt el cable
 igual com el senyor Clowes¹³ va demanar de repensar-s'hi
 i de qui pagaria les despeses de la composició
 si després no les feien servir
 (Elkin Mathews, el meu defensor)
 «Al cap i a la fi», va dir el senyor Birrell, «es repeteix la història de
 [sempre
 d'en Tom Moore i en Rogers»¹⁴

Sa Senyoria s'aixecava a la nit
 i canviava de lloc tots els mobles
 (em refereixo a Sa Senyoria YX)
 a Sa Senyoria Z no li agradava sopar sola
 Els orgullosos no s'han de fer amb els orgullosos
 enmig d'un verd esmorteït il·luminat amb espelmes
 Els cabells pèl-rojos de Mabel Beardsley tota una glòria¹⁵
 El senyor Masfield que murmurava: Mort
 i el vell Neptú volent dir quelcom incopsable

en una discussió sobre Flaubert
La senyoreta Tomczyk, la mèdium¹⁶
que desconcertava la societat per a la recerca metafísica
i la idea que la CONversa...
no ha de marcir-se del tot

fins i tot jo recordo

al número 18 de Woburn Buildings
va dir el senyor Tancred,¹⁷

dels Tancreds de Jerusalem i de Sicília, a Yeats,
«Que ens faria el plaer de llegir alguna cosa seva
d'un

lirisme

perfecte»

i hem de lamentar encara més que Dickens morís dos cops
amb la desaparició d'en Tancred

al capdavall la conversa d'en Ford¹⁸ era millor,
consistia en *res* i no en *verba*,

malgrat les anècdotes d'en William,¹⁹ en Fordie
mai no espatllava una idea per fer lluir una frase

i tenia més *humanitas* 仁 *jen*

(*Cythera Cythera*)

amb Dirce transportada en una barca²⁰

Alegra't, pobre animal, l'amor et segueix
fins que el grill salti

però no canti al camp de maniobres
8è dia de setembre

fa fa

re
sol
escriuen els ocells en llur clau major
Tereu! Tereu!²¹

no hi ha guerres justes a *La primavera i la tar-*
[*dor*]²²
és a dir, totalment justes d'una banda o de l'altra
totalment justes en l'un o l'altre costat de la línia de batalla
i les notícies triguen molt a circular
triguen molt a arribar
a través de la impenetrable
cristal·lina, indestructible
ignorància local
Les notícies corrien més de pressa a l'època de Troia
un llumenet a Cnidos, una cuca de llum a Mitilene,
fins quaranta anys després, Reithmuller indignat:²³
«Gòndia! a Tdinamarca fings i tot els paigesos el coneigen»,
referint-se a Whitman, exòtic, encara sospitós
a quatre milles de Camden
«Oh angoixat reflex
Oh gola, oh cor bategant»²⁴
Com atreus, *O GEA TERRA*,
¿què atreu com tu atreus
fins que hom s'enfonsa en tu amb una braçada
abraçant-te? Atreus,
verament atreus.
El seny jeu al teu costat,
senzill, més enllà de la metàfora.
Que on jo jec creixi la farigola

i l'alfabrega
 que les herbes creixin a l'abril abundoses
 Al costat de Ferrara fou enterrat nu, era Niccolò
*e di qua e di là del Po,*²⁵
 el vent: ἐμὸν τὸν ἄνδρα²⁶
 colgat a la terra fins a l'estèrnum, fins a l'espatlla esquerra
 Kipling ja ho sospitava
 fins a deu polzades d'alçada o més
 home, terra: dues meitats d'un segell²⁷
 però jo me'n sortiré sense conèixer ningú
 ni ells a mi

connubium terrae

ἔφατα πόσις ἐμός

XΘONIOS, *mysterium*

fluid XΘONOS que em va submergir
 restava en el fluid XΘONOS;
 que és

sota la solidesa de l'aire
 ebri amb ἼΧΩΡ²⁸ de XΘONIOS

fluid XΘONOS, fort com la ressaca

de l'onada que s'allunya

però que un home hagi de viure en aquest terror acrescut, i viure
 la solitud de la mort s'apoderà de mi

(a les 3 de la tarda, per un instant)

δακρύων²⁹

ἐντεῦθεν³⁰

tres mitges notes solemnes

llurs pits de blanc plomissall orlats de negre

al cable del mig

periplum